

NENĀ• VĀ ECHNO TAKOVĀ%o, JAK TO VYPADĀ• ...

ĀĀEtrtek, 14 bĀ™ezen 2024

PĀ™ijde

Ā°chyl k holĀ•iĀ•ce v parku, usmĀ-vĀj se na ni a Ā™Ā-kĀj jĀ-: Āœ HolĀ•iĀ•ko, ty seĀj takovĀj hezkĀj, kdyĀ¼ ti budu moct po ruĀ•iĀ•ku, dĀjm ti ĀokolĀjdu. ĀœHolĀ•iĀ•ka tedy svolĀ-, Ā°chyl si mne ruce, jednu ĀokolĀjdu jĀ- dĀj hned a pro druhou bĀj jĀ- ruĀ•iĀ•ku, dĀj jĀ- ĀokolĀjdu a blaĀ¼enĀ se oblizuje se. Za tĀ½den opĀt: ĀœHolĀ•iĀ•ko, kdyĀ¼ ti budu moct pohladit vĀjisky, dĀjm ti bonboniĀ©ru. ĀœHolĀ•iĀ•ka se oĀjĀ-vĀj a nakonec svolĀ-, Ā°chyl je v sedmĀ½m nebi. A zase: jednu bonboniĀ©ru jĀ- dĀj hned, druhou po pohlazenĀ- vĀjiskĀ...

Za tĀ½den: Āœ

HolĀ•iĀ•ko, kdyĀ¼ ti budu moct pohladit stehĀ½nko, dĀjm ti dvĀ obrovskĀ© bonboniĀ©ry:Āœ Tak repete a holĀ•iĀ•ka nakon souhlasĀ...

Uchyl odejde Ājstasten, blahem bez sebe bĀĀ¼Ā- znovu nakoupit - a holĀ•iĀ•ka si jen tak Ā™Ā-kĀj v duchu: "Ach jo, ten neĀ¼ mĀ vojede, tak dostanu cukrovku."

KdyĀ¼ musĀ-te nĀkam dĀjt novĀ© heslo

Zadejte novĀ© heslo:

zelĀ-

Heslo musĀ- obsahovat vĀ-ce neĀ¼ 8 znakĀ

kyselĀ½ zelĀ-

Heslo musĀ- obsahovat alespoĀ^ jednu ĀĀ-slici

3 kyselĀ½ zelĀ-

Heslo nesmĀ- obsahovat diakritiku

3 kysely zeli

Heslo nesmí obsahovat mezery

3blbykyselyzeli

heslo musí obsahovat alespoň jedno velké písmeno

3BLBYkyselyzeli

Heslo nesmí obsahovat více než polovinu písmen jdoucích po sobě

3BlbyKyselyZeli,DejMiTenBlbejPristup

Heslo nesmí obsahovat interpunkci

TakTedJsemSeAleUzFaktNastval3DejMiTenBlbejPristup

Omlouváme se, ale toto heslo už někdo použil.

Vymyslete jiný!

Pepíček šel první den do školy.

Tatínek jej dovedl do třídy a poprosil paní učitelku o chvíli na rozhovor. Řekl jí, že Pepíček je hodný chlapec, ale moc rád se o něco sází a tak by se mohlo stát, že třeba ostatní děti poruší o svačiny a peníze na zmrzlinu.

Učitelka se tvářila sebevdomě, že takových věcí zažila dost a vědecky zdá se, že jí to bylo jedno. Ujistila jej, že tuhle věc vyřeší bez problémů. Po obědi tatínek volal do školy a ptal se paní učitelky, jak to jde.

Že vědecky je v nejlepším pořádku. Máim pocit, že jsem svého synka zbavila těch sázkách věcí. Ten neposedá trval na tom, že se vsadí o stovku, že mám v zadku krtka. Nakonec jsem se tedy vsadila a po hodině jej odvedla do sborovny a ukázala mu, že se šedivého krtka v zadku nemá.â€œ

â€žDohã¡je! Dneska rã¡no se se mnou vsadil o tisã-covku, Å¾e
prvnã- den ve Å¡kole uvidã- zadek panã- uã•itelky!â€œ

V Rusku umã-rã¡j babiã•ka.

Dã›da obã-hã¡j kaã¾dã©ho lã©kaã™e, o
kterã™m pã™edpoklã¡dã¡j, Å¾e dokã¡ã¾e babiã•ku vylã©ã•it. Nakonec sa dostane i k
alternativnã-mu lã©ã•iteli, kterã½ mu radã-, aby babiã•ku co nejdã™ã-ve sexuã¡lnã›
uspokojil. Dã›da se vymlouvã¡j: â€žAle vã¾dyã¾ uã¾ jsem na to starã½, dã¡vno uã¾ to
nedã¡lã¡m, v mã½ch rukou umã™el i soudruh Lenin, uã¾ to nenã- pro mne !â€œ Ale lã©ã•itel
byl neãºprosnã½ a trval na svã©m. Nakonec dã›da souhlasil... Å el domã- a umã-rajã-cã-
babiã•kuã™ã¡dnã› pã™efiknul, potom usnul. Kdyã¾ se rã¡no probudil, vidã-, Å¾e babiã•ka
nenã- v posteli, ale v kuchyni peã•e palaã•inky, usmã-vã¡ se, vesele si zpã-vã¡j, div
Å¾e netancuje. Dã›da znechucenã› bje hlavou do stãny: â€žJakej jsem jã¡ osel!
Kdybych to jenom vã›dã¡l dã™ã-ve, soudruh Lenin mohlã-t.â€œ

Jistã½

knã›z musel z nalã©havã½ch dã-vodã- neã•ekanã› odjet z mã›sta. Protoã¾e vã¡k nechtã›l
nechat zpovã›dnici prã¡zdnou, zaã¡el za pã™ã-telem rabã-nem, jestli by ho nemohl
zaskã•it. Rabã-n vyjã¡dã™ã il jistã© obavy, Å¾e nevã-, co by mã›l farnã-kã™mã™ã-kat, ale
knã›z ho ujistil, Å¾e tam s nã-m jeã¡tã› na chvã-li zajde a ukã¡ã¾e mu, co mã¡j dã›lat. Rabã-n
se nakonec nechã¡j pã™emluvit a tak spoleã•nã› s knã›zemã•ekajã- ve zpovã›dnici.

Za

pã¡r minut pã™ijde nã›jakã¡ Å¾ena a povã-dã¡j: â€žOtã•e, odpusã¾te mi, neboã¾ jsem
zhã™eã¡jila.â€œ

â€žCo jsi uã•inila, dcero?â€œ zeptã¡ se knã›z.

â€žDopustila jsem se cizoloã¾stvã-,ãœ pã™iznã¡ se Å¾ena.

Knã›z: â€žKolikrã¡t?â€œ

Å¾ena: â€žTã™ã¡krã¡t.â€œ

Knã›z: â€žOdã™ã-kej dvakrã¡t zdrã¡vas, dej pã›t dolarã- do pokladniã•ky, jdi a jiã¾ vã-ce
nehã™eã¡j!â€œ

Za chvã-li pã™ijde do zpovã›dnice muã¾: â€žOtã•e, odpusã¾te mi, neboã¾ jsem zhã™eã¡jil.â€œ

Knã›z: â€žCo jsi uã•inil, synu?â€œ

Muã¾: â€žDopustil jsem se cizoloã¾stvã-.â€œ

Knã›z: â€žKolikrã¡t?â€œ

Muã¾: â€žTã™ã¡krã¡t.â€œ

Knã›z: â€žOdã™ã-kej dvakrã¡t zdrã¡vas, dej pã›t dolarã- do pokladniã•ky, jdi a jiã¾ vã-ce
nehã™eã¡j!â€œ

â€žMyslã-m, Å¾e uã¾ to chã¡pu,ãœ prohlã¡sã- rabã-n, a knã›z tedy koneã•nã› mã-ã¾e odjet.

Zanedlouho pã™ijde dalã¡ã- Å¾ena: â€žOtã•e, odpusã¾te mi, neboã¾ jsem zhã™eã¡jila.â€œ

Rabã-n: â€žCo jsi uã•inila, dcero?â€œ

Å¾ena: â€žDopustila jsem se cizoloã¾stvã-.â€œ

Rabán-n: â€žKolikrát?â€œ

Á½ena: â€žJednou.â€œ

Rabán-n: â€žJdi a udávej to jeÁjtá dvakrát. Pak dej do pokladniÁky páť dolar. Tenhle tá½den májme speciÁlnÁ- slevu â€“ táťmkrát za páť dolar.â€œ

InÁ¾enÁ½r,
doktor a policajt posedáli a popili v hospÁdce.

Po páťnoci se v dobrÁm rozmaru vypotÁjceli ven. InÁ¾enÁ½r bydlel poblÁ-Á¾, a proto pozval svÁ kamarÁjdy, aby u nÁho páťmспали. Ale sotva otevÁtel dveÁťme, manÁ¾elka na nÁho spustila: â€žTy opilÁe, takhle se chodÁ- domÁ? A jeÁjtá mi sem vodÁ-Áj dalÁj- oÁ¾rally!â€œ A vyhodila je vÁjechny táťmi na ulici.

Tak se rozhodl doktor, Á¾e páťjdou k nÁmu. JenÁ¾e tam to dopadlo ÁplnÁ stejnÁ a vzÁjipÁť- taky skonÁili na ulici. Nakonec se vydali k policajtovi.

Policajt doma zazvonil, páťmiÁjla jim otevÁť-t usmÁvavÁj manÁ¾elka, páťknÁ vÁjechny páťmivÁ-tala a páťmipravila jim jÁ-dlo. TakÁ tchynÁ se tvÁjÁťmíla mile a bez ÁťmeÁ-Á- jim páťmichystala posteje.

RÁjno se inÁ¾enÁ½r s doktorem ptali policajta: â€žÁelovÁe, jak to, Á¾e májÁj ty Á¾enskÁ takhle vycviÁenÁ?â€œ

â€žAle to je ÁplnÁ jednoduchÁ½. Kdysi jsem máj psa. Kdy¾ máj neposlechl, dostal dáťtku, kdy¾ máj neposlechl podruhá â€“ dostal dáťtku s vÁ½strahou. A kdy¾ máj neposlechl potÁťetÁ-, tak jsem ho zastÁťelil. No, a manÁ¾elka máj dáťtku a tchynÁ uÁ¾ dáťtku s vÁ½strahou!â€œ

AmbiciÁznÁ- mana¾er se po dlouhÁ dobÁ rozhodl jet na dovolenou na KaribskÁ ostrovy. BÁhem plavby páťmiÁjel hurikÁjn a celou loÁ smetl do moÁťme, jen on jedinÁ½ se zachrÁjnil a ocitl se sÁjm na opuÁjtÁnÁm ostrovÁ. ÁCetyÁťmi májsÁ-ce jedl jen kokosovÁ na plÁjÁ¾i a Á¾Áj dostivÁ se dá-val na moÁťme, kdy se objevÁ- nÁjakÁj loÁ.

Jednoho dne upozoroval, jak se po ostrovnÁ- ÁťmeÁ-Á-ce blÁ-Á¾Á- malÁ½ Álun s nÁjdhernou Á¾enou.

â€žKdo jsi? Jak jsi se sem dostala?â€œ

â€žByla jsem na táť samÁ lodi jako ty a ztroskotala jsem na opaÁnÁ Ájsti ostrova.

â€žNo to si májla Ájtá-stÁ-, Á¾e se ti zachrÁjnil Álun.â€œ

â€žNezachrÁjnil, ten jsem si vyrobila.â€œ

â€žProsÁ-m?â€œ

â€žNo, vÁdyÁ je tu vÁjude okolo bambus a táťtinaâ€“!â€œ

â€žAle kde jsi vzala nÁjÁťmadÁ-?!â€œ

â€žZ kamenÁ jsem si vyrobila nÁjstroje a pouÁjila jsem je i na stavbu chatky.â€œ

â€žA ty spÁ-Áj kde?â€œ

â€žCelÁ 4 májsÁ-ce na plÁjÁ¾i,â€œ zahanbenÁ páťmiznal mana¾er.

â€žTak pojÁ ke mnÁ na nÁjvÁjtÁvuâ€“!â€œ

DoplavÁ- se k jejÁ- chatce a Á¾ena ÁťmeÁ-kÁj: â€žV prvnÁ-m patÁťme májÁj holicÁ- strojek a i sprchuâ€“!â€œ

Manašer je úplně hotov, už se na nic neptá, vyběhne do patra a tam je holicí-strojek z nabroušenými kosti nájakého zvěšete a šš-kš si:

ŽTato šena je neuvšitelš. Co bude dšl?

Sejde dolš a tam už ho šekš šena, v ruce lšhev vš-na, na sobš jen nšjakš ten fškovš listš!

Pštitulš- se k nšmu a šš-kš: Žšsme už tak dlouho pryš od domovaš! a celš ten šas jsi byl tak ššm.

Jsem si jšš, šš je nšco, co bys přšvš teš chtšl dšlatš nšco, co jsi nedšlal už dlouhš mšššššš!

Manašer nevšš- vlastnš-m užš-m a povš-dšš: Žšchceš mi šš-ct, šš si odsud mšššššš uzkontrolovat e-mailš?

Na svššš je vššchno mšššššš!

Kudlanka